

אמר עזמות...

(סג' עשור ב')

שנתכוון לחסוך את הסך 100 לא"י, אשר נתנם "מעט" לקה"ל ויצא ידי חובתו להכא ולחתם. כך עושים הפקחים שבנו. אם אין הדבר מתקבל על דעתכם — לכו ושאלו מבעל הדבר עצמו וכבודו! ...

• • •

ומצודרנו של ר' עזמות פרושה על כל הארץ ויש לו ב"ה תלמידים מצוינים גם בת"א. וראיה לדבר, אמר לכם כמה פרטים, שכתב לי ידידי ועמיתי דהתם באריכות, ומפני הקיצור אוציא רק את תמציתם.

ישיש ויגל לבי — כך הוא פותח במכתבו — לספר לך, רבי ומורי, שכל אותם חתל-אביביים שרצו לחגיגה בכורים לחיפה מתחרטים ומכים "על-זוטא" אפילו בשבועות. כששמעה אונם על טקס תב כורים באיצטדיון שלנו בת"א, הצטערו כ"כ שלא יכו לראותו עד כי צר היה לי עליהם. ולא עוד, שהוציאו את דבת חיפה רעה. הווללים שבהם ספרו כי שעות שלמות היו צריכים לחכות במסע-הח. וזר הכרמל כדי לזכות במנה עלובה וחתוכת דג כזנב הלטאה. אחרים הראו לי את סל וזוג בחיפה, סיכה עם יונה, ואמרו: הסתכל נא וזיטב, היונה הזאת — האין צורתה כותו כ"י? בני חיפה רוצים לחקות את מעשי ת"א אבל עוד חזון לטועד...

— "אצלנו, התגאו בפני החיפואים, עפים אפילו הגמלים, ואצלכם נתפכים היונים לבני תוכים שאינם יכולים להרים כנף"...

• • •

ובאמת רבי ומורי, לו היית גם אתה עמנו באיצטדיון, בשעה שנכנסו י"א מאות מביאי-הביכורים (כן ירבו!), מבני הנעורים, לבושים כ"כ רבן מבג רגל ועד סדקוד, והכהנים עומדים לעומתם גושאים ודיהם קדש למהום ומברכים אותם ומנ"פים את סלי-הביכורים, הכל כפי שמסופר שם כתורתנו הקדושה—מראה כחן! חייך, רבנו ומורנו,

שהיית הושב כמינו באותה ישיבה כי חזרנו לזמן שבית המקדש היה קיים, בחינת: "וחדש ימינו כקדם"...

ומי שלא ראה את הישיש החביב ר' אלכסנדר זיסקינד הבינוכיי שטפס על הכמה בשעת ההניגה, לא ראה תמונה יפה מימיו.

כאלכסנדר מוקדון בשעתו עמד הזקן על המדרגה השלישית של הכמה והקריא בקול רם את מגלת הבכורים, ומשני צדדיו עמדו להם גדי

טלה מקרן בן-שמן ואכלו להם בלא "הרהורים" מטיטב הבכורים. המראה היה כה נהדר, שאפילו אחדים מבני-דודנו, שבאו לראות את ה"פורג"י אמרו מתוך התפעלות ובלשונם: "ואללה, האדי אי פורג"י, אשלאכ מן עיד-אל-מסכרה ומן אל-מכביה", כלומר: באלהים, שמתזה זה עולה ביפיו על ה"עדלידע" ועל המכביה...

• • •

ועכשיו—לחלוקת התיקים בזורה החדשה רת"א.

ואם סבורים אתם, ידברים אלה נחתכים ככועצה או ע"י הנבחרים עצמם אינכם אלא טועים! מקום אחד יש בת"א ו"שדרות רוט" שילד" שכו, ובפינה הדרומית של אותו מקום, המוד לרחוב הרצל, עומדים להם מקדמת דנא שני ספסלים ועליהם סוככים ומצלים שני עצי פלפלים עבותים, מקום ששם, "הפלפל צומח". לכאורה, שני ספסלים אלה דומים הם ליתר ספסלי עולם, אבל לעומקו של דבר — אם תל אביב היא מרכז היחדות והתבל בלה, הרי הספסלים האלה הנם מרכזה ולבה של ת"א — זהו ה"הייד-פארק" העכ"די שלנו.

כאז הבוקר, מתקבצים ומתכנסים כאו נבחרי הפוליטיקאים והדיפלומטים של העיר, כאן אין צורך לא בתעודת-אזרחות ולא בכרטיס-רכות כדי להיות נבחר "לפרלמנט" הזה. אפשר גם מבלי לשנות אפילו כוס גזוז אחת, ובליבד שיהיה למשתתף כח הדיבור, ואולם הזהרתיכם, רבותי כי כל הרוצה להכנס כאן בפולטום יתבונן לכל מיני התקפות. לא בנקל מניחים כאן ותיקי המתווכחים "המשמרים", מקום לחדש ולהתגדר

כו. ורק אחרי עשר בחינות, לגלולים, חרפות וה לצות גסות — אם ימצא המועמד למתאים תנתן לו זכות אזרח ב"בית הלורדים" העליון הזה.

ומי הם היושבים ב"פרלמנט" הזה? — זקנים שפרקם נאה, תיירים אמריקאים, בעלי בתיים החיים מהכנסות בתיים ורק פה ושם מסתרת נב חלוצה רוסית, מכנסים קצרים ובלורית מתגדר פפת...

ומכיון שהרוב הוא כאן, כפי שאפשר לשער, ימני ייורבניין וצביריין — מובטח לנו כי הפרלמנט העירוני של ת"א לא יפול שוב בידו השמאל. ותוכל לשער, ר' עזמות, מה גדל הרעש, כשקראו כלם ביום ב' בדאר-היום שלכם את הכר-תרת הצעקנית- "בחירת המרעיר להבא בידו ויציב — דיונגוף או קפלן?".

הנציב? — מה ענין הנציב אצל הזורה התל אביבית? והלא בית-הלורדים משדרות רוטשילד הו א הממנה! אחרים אמרו כי זוהי הלצה של דאר-היום, שהרי יש גם תמונה, כגון התמונה של ה"קרבנות" להבריל.

מילא, בנוגע לראש העיריה לא היו חלוקי דעות ושני הספסלים שבשדרות רוטשילד בחרו בו פה אהד למרעיר, אבל ליתר התיקים נתעררו וכוהים עוים וארוכים: נתגלה הסוד לתושבי הפארק-רוטשילד כי "המרכז" רוצה לרכז שוב את כל התיקים בידו רוקח. נגדו אמנם לא נשמד עו שום טענות. אדרבה, הוא עושה נימים כלילות וטמלא את כל תפקידיו הרבים באמונה ובסדר — טעשה רוקח! — אלא, שפטור בלא שנויים אי אפשר אצל אחב"י, וע"כ רבים הקופצים על משד רתו. על גרנר טאנשי פולין אומרים ליצני הדור כי מתאוה הוא למשרת סגן ראש העיריה, מפני שהוא צריך לנסע לחו"ל ודרוש לו "טיטל". חוץ מזה הרי היה פעם וזיר הכספים בממשלת השמאל, ויותר על החיבות הישנים, לקיים מן שנאמר: "מחק את כל שטרי חובותינו" — ומי זה טפס כתנגד לשר-כספים המוחק את חובותיו? ומי זה"א אינו חייב לעיריה? וע"כ קבל לרנר את הס"כמת בית הלורדים של השפסלים. קפלן דורש לעצמו את התיס "הטכני", בנב"

נישתי מבקש ליצור תיק חדש — מפעל הקים (שר המשקים בלע"ז), חוץ כמזכיר עיריה ועשרים פקידים ספרדים... המדינאים מספסלי שדרות-רוטשילד התווכחו הרבה, נמינו וגמרו למסר לרוקח את תיק הבריאות, כדי להברי א לגמרי את עירית ת"א...

***

וכיין שאנו מברכים בעניני התיקים להנהלת העיריה בנ"א, אי אפשר שלא להזכיר את מיודענו ומכירנו — אבריהם הנהגה יהודי צנוע זה בעל הזקן השחור והעינים החולמות, בטוח הוא כי עוד ארבעים יום לפני הולדו הכריוו עליו משמים כי יבחר להיות ראש-העיריה בת"א. ומכיון שרבו אכזבותיו אחרי כל הבחירות — החליט לותר על חלומו הגדול ולקבל לכהפ"ח בידיו את המיניסטריין של הנגרות. ואו ינחג בכל ת"א כי יבנו את הבתים רק בחלונות מרובעים, והיות, ולפי השיטה המודרנית בונים אנשי ת"א חלונות מרובעים גם בלאו הכי — מנעו מלנו גם את הזורה הזאת.

ואולם אברהם הנגר אינו מהמתיאשים: בשד בוע זה הנפיע באולמי העיריה ודרש ראיון עם ה' דיונגוף, וה' דיונגוף, כדרכו נענה לו והזמינו למשרדו וכיבדו בכוס-תה. כשיצא משם, היו פגיו מאיכים — בום התה השכיחה, כנראה את החלום הגדול והקטן גם יחד. בראיונו עם הקהל ועם תלמידי בקש להודיע לכהפ"ח בעתונות וביחוד ב"עזמות", שנתקבל לראיון אצל ראש העיריה וה' שיא לו עצות חשובות מאד. — נראה לן שתלמידי כלא הפעם את בקשתו זו במילואה.

• • •

וסוף דבר—כשנודעה בעיר החלטת שדרות רוטשילד למנות את דיונגוף למרעיר — חתליף זה האחרון את סוסתו האדומה והתחיל רוכב וער שה את סבובו בכל בקר על סוס אביר לבן — אזל סוכקא ואתא חיורא... אולי יש בזה סימן לשלש שנים לבנות הבאות עלינו לטובה, ואולי רמו הלא-השתתף-יוח עם האדומים? לב מרעיר מי יודע?...